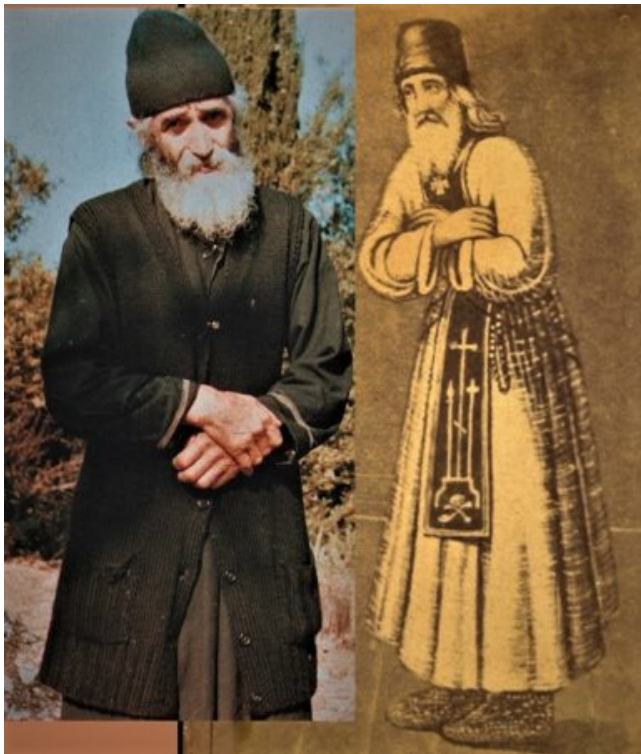

17 Δεκεμβρίου 2021

Όσιος Παΐσιος: Ο Γέρων Χατζη-Γεώργης δεν είχε σχέδια δικά του, γι' αυτό τον πέρασε ο Θεός στο Θείο Του σχέδιο!

/ [Αγίων και Γερόντων παραινέσεις](#)

Ο όσιος Παΐσιος (1924-1994) και ο Γέροντας Χατζη-Γεώργης (1809-1886).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο Χατζη-Γεώργης συμβούλευε ανάλογα τον καθένα, με διάκριση, και παρηγορούσε

τις ψυχές και βοηθούσε με τις καρδιακές του προσευχές.

Το πρόσωπο του ακτινοβολούσε από την αγία του ζωή και σκορπούσε θεία Χάρη στις πονεμένες ψυχές.

Η φήμη του αγίου Γέροντα είχε φθάσει παντού, και έτρεχαν από παντού οι άνθρωποι για να ωφεληθούν πνευματικά.

Απ' το πρωί μέχρι το βράδυ, μάζευε τον πόνο των πονεμένων και θέρμαινε τις καρδιές τους με την αγάπη του την πνευματική, που έμοιαζε με ανοιξιιάτικη λιακάδα. «Η καλή μέρα φαίνεται απ' το πρωί».

Έφυγε από την πατρίδα του μικρό παιδάκι, άφησε τους γονείς του για την αγάπη του Χριστού, έβγαλε την αγάπη του απ' την μικρή του οικογένεια και έτσι απέκτησε θεϊκή αγάπη, ώστε να νιώθει όλον τον κόσμο αδέρφια του, και έγινε παιδί της μεγάλης οικογενείας, του Αδάμ - του Θεού!

Δεν είχε σχέδια δικά του, γι' αυτό τον πέρασε ο Θεός στο θείο Του σχέδιο, τον έκανε Πνευματικό Πατέρα.

Επειδή είχε γνωρίσει την μεγάλη αξία του Αγγελικού Σχήματος, δεν επιθύμησε άλλα αξιώματα.

Πολλοί ήθελαν να γίνουν υποτακτικοί του, και ιδίως ανήλικα παιδιά που δεν τα δέχονταν στα Μοναστήρια, αλλ' ο Χατζη-Γεώργης τα λυπόταν και τα κρατούσε, από ηλικίας δέκα πέντε χρόνων, και τα προστάτευε σαν στοργικός Πατέρας, αλλά και σαν καλή Μάνα.

Για να νομίζουν μάλιστα και αυτά ότι έχουν δήθεν γένια και να χαίρωνται, τα μουτζούρωνε με κάπνα.

Παρόλο που ήταν πολλά μικρά παιδιά στην Συνοδία του, όχι μόνο δεν δημιουργούσαν δυσκολία στο αυστηρό Χατζη-Γεωργιάτικο τυπικό, αλλ' αντιθέτως οι μικροί ξεπερνούσαν τους μεγάλους στην άσκηση. Εν όλω ήταν τριάντα αδελφοί.

Είχαν φθάσει μέχρι πενήντα στο κελλί του Αγίου Δημητρίου και Αγίου Μηνά.

Μέσα στην Συνοδία του, πάντα θα είχε έξι-επτά μικρούς από Μοναστήρια ή από άλλες Συνοδίες, μέχρι να βγάλουν τα πραγματικά γένια και τα πνευματικά φτερά κοντά στον άγιο Γέροντα.

Επειδή ήταν πολύ θερμή η πνευματική ατμόσφαιρα του Χατζη-Γεώργη, διάχυτη η Χάρις του Θεού, και θερμαίνονταν οι Πατέρες πνευματικά, επόμενο ήταν να μη

τους χρειάζονταν πολλές υλικές τροφές με θερμίδες. Η συνηθισμένη τους τροφή ήταν ξηροί καρποί και μέλι. Αρτύσιμα ποτέ δεν έτρωγαν, ούτε και λαδερά.

Το δε Πάσχα, αντί για αυγά, έβραζαν πατάτες και τις έβαφαν κόκκινες.

Όλες τις Άγιες ημέρες, οι Χατζη-Γεωργιάτες τις χαίρονταν πνευματικά και όχι με καλά φαγητά.

Η Χάρης του Θεού τους δυνάμωνε και σωματικά και ήταν υγιέστατοι.

[...]

Είχε μεγάλη παρρησία στον Θεό ο άγιος Γέροντας, όπως και οι Πατέρες της Συνοδίας του, διότι είχαν γίνει σαν Άγγελοι.

Φυσικά, οι περισσότεροι ήταν και από πριν Αγγελάκια, πόσο μάλλον στην συνέχεια με την υπερφυσική άσκηση που έκαναν!

Είχαν εξαϋλωθή κατά κάποιον τρόπο και πετούσαν ψηλά.

Ο νους τους βρισκόταν πάντα στον Θεό.

Από το βιβλίο Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου (Αγίου Παΐσιου), ο «Γέρων Χατζη-Γεώργης ο Αθωνίτης 1809-1886», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3q1yX9H>